

— Я вижъ ти, миризма чудесна —
Помисли той — такава сладко-люта!...
И — хопъ, къмъ чашата спустна се,
И сладко зе да гълта.

Вдигна глава и се облиза
То подиръ първия гълтокъ:
— Навърно има захаръ вътрѣ,
Или отъ вишни сокъ!

